

Kdo byla největší
neznámá fotografka
20. století?

hledání Vivian Maier

„Vzrušující
detektivní
pátrání“

THE TIMES

Ravine Pictures uvádí „Hledání Vivian Maier“

STŘIH Aaron Wickenden HUDBA J. Ralph KAMERA John Maloof PRODUKCE John Maloof & Charlie Siskel

VÝKONNÁ PRODUKCE Jeff Garlin SCÉNÁŘ A REŽIE John Maloof & Charlie Siskel

INTERNATIONAL SALES BY Hanway Films

© 2013 Ravine Pictures, LLC. Všechna práva vyhrazena.

PRESSKIT

HLEDÁNÍ VIVIAN MAIER | Finding Vivian Maier

O FILMU

Kdo byla největší neznámá fotografka 20. století

Příběh záhadné ženy nás zavádí do ulic New Yorku a Chicaga, kde Vivian Maier od roku 1950 až do své smrti v roce 2009 nafotila více než 100 000 dechberoucích fotografií. Žádnou z nich ale nikomu neukázala. Snímky byly objeveny shodou náhod až poté, co strávily několik desetiletí v zaprášených krabicích. Díky umělecké hodnotě nečekaně objeveného díla začala být Vivian Maier brzy považována za jednu z nejvýraznějších osobností fotografie 20. století. Přesnost, se kterou zachycovala spontaneitu pouličních výjevů, ji vynesla srovnání s Henri Cartier-Bressonem a dalšími. Její samotářský život ale zůstal obestřen tajemstvím. Kdo byla tato nenápadná chůva? Proč před ostatními tajila svou největší vášeň? Mozaika jejího fascinujícího života se postupně skládá z dříve nepublikovaných fotografií, filmů a rozhovorů s desítkami lidí, kteří si mysleli, že ji dobře znali.

Dokumentární film, USA 2013

83 min.

Námět, režie: John Maloof, Charlie Siskel

Střih: Aaron Wickenden

Kamera: John Maloof

Hudba: J. Ralph

Vystupují: John Maloof, Mary Ellen Mark, Tim Roth, Phil Donahue

Světová premiéra: 9. září 2013 (Mezinárodní filmový festival v Torontu)

Premiéra v ČR: 4. prosince 2014

Distribuce ČR: Aerofilms

Trailer k filmu s českými titulky: <https://www.youtube.com/watch?v=FBxPQzGyoig>

Více informací o filmu: <http://www.aerofilms.cz/filmy/255-Hledani-Vivian-Maier/>

ZE ZAHRANIČNÍCH OHLASŮ

„Městským krajinám slečny Maier se daří zachytit sugestivního ducha místa a ony paradoxní okamžiky, které městu dávají jeho typický náboj, a zároveň lidi na jejich záběrech pozvedávají a dodávají jim na důstojnosti – lidem zranitelným, ušlechtilým, poraženým, hrdým, křehkým, citlivým a často také poměrně legračním.“

– David W. Dunlap – *NY Times Blog*: LENS: Photography, Video and Visual Journalism
<http://lens.blogs.nytimes.com/2011/01/07/new-street-photography-60-years-old/>

„Zlomky vteřin zachycené Vivian Maier před půl stoletím či dokonce ještě dřív – prchavé okamžiky pouličního života v době, kdy muži nosili klobouky a potahovali z cigaret značky Lucky Strike, hlavy žen zdobily šátky a rodiny se hrnuly do automobilů značky Studebaker a DeSoto a vyrážely na nedělní vyjížďky. Maier tohle všechno pozorovala laskavým okem. Byl to její koníček, nikoliv její práce. Avšak jak léta plynula, stal se také jejím životem. Nafotila desetitisíce snímků. Z většiny z nich nikdy nevznikly fotografie. Řada nebyla ani vyvolána. A jen málo z nich spatřil někdo jiný než ona sama.“

– Sharon Cohenová – *The Huffington Post*

http://www.huffingtonpost.com/2011/03/12/celebrating-vivian-maiers_n_834905.html#s252866

„Dlouho předtím, než se ikonami stali *The Sartorialist* a Bill Cunningham, když bylo slovo ‚blog‘ ještě zcela neznámým a Hollywoodu vládla Marilyn Monroe, se průkopnicí pouliční fotografie stala Vivian Maier. Pokud vám to jméno nic neříká, je to proto, že si to tak přála – pracovala jako chůva a pěstovala tajnou vášeň pro fotografování v ulicích New Yorku a Chicaga a ještě mnohem dál, ovšem své fotografie si schovávala do šuplíku. Cizí oči její impozantní celoživotní dílo spatřily teprve v roce 2007, kdy realitní makléř a historik John Maloof narazil na 100 000 jejích negativů v jedné chicagské aukčním síni. Fotografie Vivian Maier jsou vynikajícím dokumentem amerického městského života (něco jako *Humans of New York* 50. a 60. let): zachycují všednost a každodennost, okouzlují i ošuntělé neznámé tváře a také – jaksí bezděčně – soudobou módu. Člověk nemůže než obdivovat dokonale načesané vlasy fotografčinych subjektů, kožešinové límce, francouzské závojičky a perly. Kromě toho je její černobílá sbírka jakousi časovou schránkou okamžiků, jejichž krása spočívá především v jejich normalnosti: rodiny kráčející po ulici, hrající si děti a milenci šeptající si něžná slůvka.“

– Kristina Rodulfová – časopis *Elle*

<http://www.elle.com/news/culture/vivian-maier-photographs>

SLOVO REŽISÉRA – CHARLIE SISKEL

Každý z nás si vybírá, co ze sebe ukáže světu. Nakonec však stejně musíme jít s pravdou ven. Možná, že kdyby Vivian Maier měla na vybranou, svět by se o jejím životě a jejích fotografiích nikdy nedozvěděl. Rozhodla se, že svůj život prožije v utajení a své umění bude před ostatními skrývat. Ovšem skrývat umělecká díla je samozřejmě něco úplně jiného, než je zničit. Maier své výtvořky uchovala a jejich osud nechala v rukou ostatních. Stejně jako v případě Franze Kafky a jeho žádosti, aby byly jeho spisy spáleny bez toho, aby je někdo četl, bylo jakékoliv její eventuální přání – ať už vyjádřené či nevyřčené –, aby její dílo zůstalo očím veřejnosti skryto, ignorováno.

My dokumentaristé si také vybíráme příběhy, které chceme vyprávět. Po letech probírání se celoživotním dílem Vivian Maier a kopou osobních materiálů, jež po sobě zanechala, jsme natočili film vyprávějící příběh umělkyně skrývající se pod maskou chůvy, které objevení jejích prací vyneslo opožděnou slávu a uznání.

Maier byla svým způsobem špión. Dokumentovala pouliční život, často v závěsu se svými předměstskými svěřenci, a zachycovala lidskost, kterou kolem sebe viděla, a to všude, kde se dalo – ve skladištích, slumech a také na svém domovském předměstí. Jakožto umělkyně byla Maier outsiderem, a díky tomu se dokázala vcítit do lidí na okraji společnosti, kteří se často stávali jejími subjekty. Za svou zarputilost v uměleckém snažení ovšem zaplatila vysokou cenu. Maier sama sebe žertem nazývala ženou opředanou tajemstvím. Urputně střežila své soukromí a prosazovala si nezávislost na buržoazních hodnotách rodin, s nimiž žila pod jednou střechou. Je však možné, že ve skutečnosti tajně toužila po rodinných svazcích, kterým celá desetiletí jen z těsné blízkosti přihlížela, svazcích, které byly v jejím vlastním dětství zprerthány.

Náš film nejspíš ukazuje poněkud temnější stránku Vivian Maier, než jakou by si světu přála ukázat – temnější, než to, co o ní doposud bylo odhaleno. Pořád je to však jen jeden dílek skládačky jejího příběhu. Její dílo je dnes součástí dějin fotografie a také jejich nezpochybnitelným klenotem. Díky jeho objevení se příběh Vivian Maier dočkal svého konce – a nejen to, kdyby objeveno nebylo, žádný příběh by ani nebyl.

Charlie Siskel (režisér / producent) - MEDAILON

Charlie Siskel je televizním a filmovým producentem, scénáristou a režisérem, který byl za svou práci nominován na cenu Emmy. Jako producent se podílel mimo jiné na oscarovém filmu *Bowling for Columbine*, který produkoval společně s Michaelem Moorem, a na filmu *Proboha!* (Religulous), na němž spolupracoval s Billem Maherem a Larry Charlesem. Mezi jeho televizní producentské úspěchy patří pořad *Tosh.0*, který vysílá stanice Comedy Central. Dokumentárními filmům a komediím se věnuje už patnáct let, přičemž tyto žánry často kombinuje. Charlie se narodil a vyrůstal na chicagském předměstí North Shore, kde Vivian vykonávala své povolání chůvy. Siskel je bývalý právník a v současné době žije v Los Angeles.

SLOVO REŽISÉRA – JOHN MALOOF

Vzhledem k tomu, že mě vychovávala pouze matka, která po celý život pobírala sotva minimální mzdu, musel jsem se už v útlém věku naučit značné praktičnosti. Jednou z mých dovedností bylo nacházení vyhozených krámů a jejich následné přeprořádání na bleších trzích. Když jsem po něčem toužil, vždycky jsem našel způsob, jak toho dosáhnout, poháněný jakousi neodolatelnou vášní.

V roce 2007 jsem pracoval na historiografické knize o chicagské čtvrti, v níž žiju, a lámal jsem si hlavu nad tím, jak do ní seženu dostatek starých fotografií. Rozhodl jsem se zkusit štěstí v místní aukční síni specializující se na nábytek a jiné staré krámy. Koupil jsem krabici plnou negativů, které jsem v knize nakonec vůbec nepoužil. Něco mi však říkalo, že si je mám nechat. Říkal jsem si: „Vždycky všechno nějak využiju, kouknu se na ně později, až na to budu mít víc času.“ Dva roky nato se ukázalo, že jsem díky téhle koupi objevil jedny z nejuchvatnějších exemplářů pouliční fotografie dvacátého století. Rozhodl jsem se natočit film, který zdokumentuje mé pátrání po osobě, která tyto neuvěřitelné fotografie pořídila.

Negativy patřily ženě jménem Vivian Maier. Získal jsem přístup k jejím osobním věcem a velké spoustě nahodilých předmětů z její pozůstalosti, a tak začala má detektivní práce, která měla za cíl zjistit o ní něco víc. Chtěl jsem, aby film sledoval proces mého pátrání po Maier. Indicie, které mě zavedly k někomu, kdo ji znal, a pak k někomu dalšímu, a tak pořád dál. Jenže čím víc jsem toho odkrýval, tím víc otázek vyvstávalo. Souhlasila by s tím, co dělám? Proč před ostatními své fotografie a svůj osobní život tajila? Co to bylo krucinál za ženskou? Začala se z ní stávat jakási mytická postava. Má posedlost nás dovedla k tomu, že jsme shromáždili sbírku rozhovorů a pozoruhodných historek snad z celého světa. Podařilo se nám vypátrat zhruba 100 lidí, kteří se s Vivian Maier nějakým způsobem znali. Ve filmu jsme je nechali mluvit samy za sebe. Pevně doufám, že náš příběh vyzní upřímně a ryze a že se mu podařilo nejen vrhnout světlo na tuhle záhadnou umělkyni, ale také vyprávět příběh, který změnil dějiny fotografie.

John Maloof (režisér / producent) - MEDAILON

John Maloof je filmový tvůrce, fotograf a historik. Je také hlavním správcem díla Vivian Maier. Pod hlavičkou sbírky Maloof Collection pokračuje ve své misi uchovat její fotografie pro příští generace a zajistit, aby byly veřejně dostupné. John vyrostl v chicagské čtvrti West Side, kde nakupoval a prodával na stejných bleších trzích a skladištních výprodejích, díky kterým později objevil Vivianiny fotografie. Maloof je autorem monografie o díle této pozoruhodné umělkyně nazvané *Vivian Maier: Pouliční fotografka* a také knihy autoportrétů, která se v současné době připravuje k vydání.

ROZHOVORY – úryvky

Rozhovor s Johnem Maloofem, objevitelem sbírky fotografií Vivian Maier

Devon Caulfield pro časopis *Lomography*, 25. března 2011

Pouliční fotografie chicagské chůvy Vivian Maier byly objeveny, když devětadvacetiletý milovník historie John Maloof narazil na jedné aukci na obrovskou sbírku fotografických negativů. Když si založil blog, aby Vivianiny vynikající fotografie mohl sdílet se světem, ohlasy byly přímo neuvěřitelné. Všichni – včetně New York Times – o fotografiích okamžitě začali psát. Povídali jsme si s Johnem Maloofem, objevitelem a fanouškem Vivianina díla.

DC: Můžete nám ze všeho nejdřív alespoň ve stručnosti říct, jak jste na fotografie narazil?

JM: V roce 2007 jsem jakožto předseda zdejšího historického spolku spolupracoval na knize o chicagské čtvrti Portage Park. Potřeboval jsem do knihy nějaké historické fotografie, a tak jsem navštívil místní aukční síň a všiml si tam negativů, na nichž byly mimo jiné také záběry Chicaga, a tak jsem to risknul a doufal, že nám k něčemu budou. Aukci jsem vyhrál a s kolegou, s nímž jsem knihu psal, jsme fotky

prohlédli, ovšem nenašli jsme ani jednu, která by se nám do knihy hodila, a tak krabice putovala do skříně. Teprve když jsme knihu dokončili, jsem se dostal k tomu, abych se na ty negativy znovu podíval, a trvalo mi asi půl roku nebo možná i déle, než jsem si uvědomil, že jsou to vlastně skvělé fotografie, a ne jen nějaké staré zachráněné momentky.

DC: Jak na vás fotografie zapůsobily?

JM: Vzhledem k tomu, že jsem v době, kdy jsem je objevil, sám nefotil, byly pro mě zajímavé pouze z historického hlediska, tedy z hlediska architektury, panoramatu města či záběrů, které zachycovaly, jak město tehdy vypadalo. Inspirovaly mě však k tomu, abych se fotografii začal věnovat, a jak jsem se jako fotograf zdokonaloval, čím dál víc jsem pronikal jak do jejího díla, tak do fotografie jako takové. Dá se tedy říct, že Vivianiny fotografie mě ovlivnily tím, že se můj život díky nim začal ubírat novým směrem.

DC: Co o Vivian Maier víte a jakým způsobem jste zjišťoval, co byla za člověka?

JM: Ze začátku jsem o Vivian Maier nevěděl vůbec nic. Vlastně se o ní na internetu nedalo zjistit naprosto nic konkrétního, dokud v roce 2009 nevyšel její nekrolog. S tím, jak mě její dílo čím dál víc uchvacovalo, jsem se stával také čím dál posedlejší pátráním po tom, co byla zač. Vzhledem k tomu, že momentálně pracujeme na dokumentárním filmu o tomhle příběhu... postupuje pátrání čím dál líp. Našli jsme už řadu lidí, kteří Vivian znali, a nasbírali jsme do filmu spoustu příběhů.

Rozhovor s Johnem Maloofem

Michelle Hauserová pro *The Design Observer Group*, 31. března 2010

MH: Pokud jsem to správně pochopila, z těch tisíců ruliček filmu, které Vivian nafotila, nejenže nevznikly fotografie, ale někdy se film ani neobtěžovala vyvolat. Je možné, že to nedělala z finančních důvodů anebo proto, že neměla k dispozici pořádnou fotokomoru. Anebo možná sdílela názor Henri Cartera-Bressona, který vyjádřil v následujících citacích:

„Prvních 10 000 fotografií, které člověk nafotí, nestojí za nic.“

„To, co fotografuji, mě vlastně zas až tak nezajímá. Jakmile je fotografie ve fotoaparátu, už mě až tak nezajímá to, co následuje. Koneckonců, lovci taky nejsou kuchaři.“

Zdá se, že Vivian měla také vášeň pro lov. Utvořil jste si na tuhle záhadu nějaký názor či nějakou teorii? A další otázka, všiml jste si v jejím díle nějakých opakujících se témat či lokalit?

JM: Pochopit, proč vlastnila několik tisíc nevyvolaných ruliček filmu, je pro mě opravdu těžké. Víím, že prožila život jako chůva a pečovatelka, a jelikož v průběhu let měla proměnlivý příjem, je možné, že v určitém období byla příliš chudá na to, aby své filmy vyvolávala. A když se její finanční situace zlepšila, nejspíš se rozhodla vyvolat to, na čem právě pracovala. Ale kdo ví.

V jejím díle samozřejmě najdeme témata, která se neustále vracejí. Měla například slabost pro děti. Na její fotografie si vždycky našly cestičku, od těch nejranějších až po ty nejnovější. Taky ji zajímalo pouliční graffiti a noviny. Noviny na stáncích, na chodnících, v popelnících, atd. Ale její nejtypičtější formou budou asi pouliční portréty.

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Radka Urbancová | radka.urbancova@aerofilms.cz | +420 774 483 165